

Marea mea Carte despre școală

Povești pentru primii pași la școală

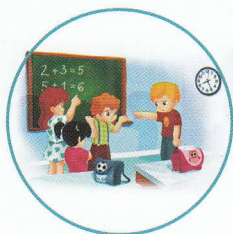
Izmindi Katalin

Aquila

Cuprins

Dragi copii!	5
Vești despre școală	6
Pregătiri pentru școală	8
Sala de clasă I A	10
Festivitatea de începere a noului an școlar	12
Prima temă pentru acasă	14
Orarul	16
Școala veselă	18
Ora de scriere cu gărdulețe	20
Concursul de alergat	22
Vinerea aplauzelor	24
Clasa I A învață să citească!	26
Socotitul pe degetele	28
Nu e chiar atât de greu să fii elev de serviciu	30
Adu cu tine o legumă!	32
Cu jucăriile de pluș la școală	34
Fulgii de zăpadă	36
Îngerășii de Crăciun	38
Moș Crăciun la școală	40
Clasa I A la patinoar	42
Îngerășii de Crăciun ai clasei I A	44
Mediile semestriale	46
Carnavalul	48

Colecția de puncte roșii	50
Karate	52
Concursul de recitat poezii	54
Nora și literele amestecate	56
Clasa I A la piscină	58
Epidemie de gripă în clasa I A	60
Spectacolul trupei de dans	62
Doamna Silvia se îmbolnăvește	64
Clasa I A merge la teatru	66
Săptămâna „Școala altfel”	68
„Școala altfel” continuă	70
Vulpile de hârtie	72
Spectacol de Ziua Mamei la școală	74
Nora și cititul	76
Să numărăm până la 20!	78
„Ziua familiei”	80
Ziua porților deschise	82
Caiețele pline	84
Concursul de atletism	86
Excursia cu clasa	88
Ultimele zile de școală	90
Mediile de sfârșit de an	92
Vacanța de vară	94

Vești despre școală

Era o după-amiază caldă de vară. Nora juca badminton în grădină cu tata.

— Abia aștept să se întoarcă mama de la școală! zise Nora oftând.

— Știu că ești curioasă, micuța mea. Și eu am emoții la fel de mari ca tine. Începerea școlii e un pas foarte important în viața fiecăruia, zise tata. Știi ceva? Hai să mergem în fața casei. De acolo o vom vedea mai repede pe mama când intră pe strada noastră!

— Ce idee bună! zise Nora bucuroasă. Și între timp am putea să îi culegem niște flori!

Nu a fost nevoie să aștepte prea mult în fața porții, că o și văzură pe mama. Nora alergă imediat înaintea ei cu un buchețel de pădăii în mână.

— Mamă! Mamă! Cum a fost la ședința cu părinții? Ce au spus doamnele învățătoare?

Mama își luă în brațe fetița cea plină de entuziasm, o sărută și îi răspunse zâmbind:

— Mica mea școlăriță, am aflat o mulțime de lucruri folositoare de la doamnele învățătoare și abia aștept să îți povestesc! Dar mai întâi să intrăm în casă, te rog! Îți promit că înăuntru îți spun tot!

În casă, Nora se instalează confortabil în fotoliul ei preferat și se uită cu ochi strălucitori la mama, care scoase câteva foi de hârtie din poșetă și începu să povestească:

— Doamnele Silvia și Greta vor fi învățătoarele tale. Ele ne-au notat tot ce veți avea nevoie pentru școală. Pe toate acestea le vom cumpăra împreună, bine? Veți avea nevoie de mai multe caiete: cu linii pentru scriere și cu pătrățele pentru matematică. Vom lua și ghiozdan, geantă pentru sport și penar. Mai trebuie să căutăm creioane colorate și unele grafice, radieră, liniar, creioane de ceară, acuarele, pensule, discuri și bețișoare colorate cu ajutorul cărora veți învăța să numărați.

Nora sorbea cuvintele mamei și se uita uneori spre tata, care o privea plin de mândrie.

— Dar manualele unde sunt? Și pe acelea le vom cumpăra împreună? întrebă Nora când mama termină ce avea de spus.

— Le veți primi în prima zi de școală de la doamnele învățătoare, îi răspunse mama.

În zilele următoare Nora se jucă de-a școala cu păpușile. Îi veniră în minte multe alte întrebări despre școală, iar mama și tata îi răspunseră la toate, așa că fetița se liniști.

Într-o dimineață de august, mama o trezi veselă pe Nora.

— Azi e ziua cea mare: mergem să luăm rechizitele, pentru că săptămâna viitoare începe școala!

Pe Nora o năpădiră emoțiile, care o însoțiră apoi pe tot parcursul zilei. Mai întâi merse la o papetărie mare, unde mama îi întinse vânzătoarei lista cu caietele și celelalte rechizite necesare. Între timp, Nora se uita cu gura căscată la ghiozdane. Nici nu își imaginase că va trebui să aleagă între atât de multe modele diferite. Unul era mai frumos decât celălalt! Erau unele cu ponei, altele cu pisicuțe, cu soare și cu floricele.

— Pe acesta l-aș vrea! zise ea deodată, arătând spre un ghiozdan roz pe care era desenată o bufniță foarte simpatică. Mamă, se poate să fie acesta al meu?

Mama dădu din cap zâmbind. Și ei îi plăcea cel cu bufniță. Nora își alese apoi și un penar și o geantă pentru sport cu același model.

Doamna vânzătoare împachetă toate rechizitele în ghiozdanul cel nou.

— Nu-i așa că pot să-l duc eu singură? întrebă Nora, iar mama, drept răspuns, o ajută să-l ia în spate. Ce bine! Deja sunt o adevărată școlăriță! exclamă ea încântată și își duse mândră ghiozdanul în spate până acasă.

Pregătiri pentru școală

Sofia stătea singură în fața rafturilor cu haine din magazin, pentru că mama se dusesese să o caute pe vânzătoare, iar ea rămăsese în urmă. Fetița era vizibil plictisită și nu avea niciun chef să încerce haine pentru festivitatea de deschidere a anului școlar.

— Sofia, de ce stai așa acolo? Te rog să nu mai rămâi în urmă! se auzi deodată glasul mamei. Uite, aici sunt ciorapii lungi. Ție care îți plac?

Sofia nu spuse nimic, așa că mama desfăcu o pereche albi și îi întinse.

— Aceștia sunt tocmai mărimea ta. Îți plac?

Sofia ridică din umeri, iar mama puse ciorapii în coș. Știa că Sofia nu era entuziasmată și sperase ca ieșirea la cumpărături să o binedispună. Dar planul nu funcționase.

— Vei avea nevoie și de o fustiță nouă și de o bluziță albă. Ia uitate ce frumoase sunt acestea! Care îți place mai mult, Sofia?

Însă fetița tot nu îi răspunse, pentru că se adâncise din nou în gândurile ei. Ar fi vrut să mai poată merge la grădiniță și să se joace cu colegii ei de grupă, fiindcă îi cunoștea pe toți, și nu să meargă la școală într-un oraș necunoscut, cu niște copii necunoscuți.

— Pe care ai dori să o probezi? o întrebă mama zâmbind și îi arătă două fustițe, prefăcându-se că acestea îi vorbesc Sofiei. „Te rog să mă încerci pe mine!” spuse ea de parcă ar fi vorbit una dintre ele. „Ba nu, mai bine încearcă-mă pe mine!” zise apoi în numele celeilalte fustițe.

Disputa hăinuțelor era foarte amuzantă, dar degeaba. Sofia nu râse.

— Nu vreau să probez nimic! Nu îmi plac fustele! Și nici ciorapii nu îmi plac! Și nici bluzele! Vreau să merg acasă!

Atât de tare strigă Sofia, încât mulți dintre clienții magazinului se întoarseră spre ele. Mama își îmbrățișă fetița.

— Știu, iubita mea, știu că ți-e greu! îi șopti ea cu blândețe, apoi puse repede una dintre fustițe și o bluziță albă în coș și porni împreună cu Sofia, care plângea în hohote, spre casa de marcat.

Se gândea să intre împreună cu fetița într-o cofetărie și, în timp ce își savurează fiecare înghețata preferată, să discute din nou temerile Sofiei în legătură cu școala.

— Imaginează-ți că eu a trebuit să încerc și pantofi! îi șopti Sofiei o fetiță în timp ce stăteau la rând la casă. Și mama nu m-a lăsat să-mi aleg pantofi cu toc... Eu sunt Nora. Pe tine cum te cheamă?

— Sofia, spuse în șoaptă fetița roșcată și pistruiată. Tu vrei să înceapă școala?

— O, da, abia aștept! îi răspunse Nora. Verișorul meu merge deja la școală și mi-a povestit multe. Le cunosc și pe învățătoare: doamnele Silvia și Greta.

Sofia căscă gura de uimire, apoi spuse pe un ton puțin mai vesel:

— Și învățătoarele mele se numesc tot Silvia și Greta!

— Ce bine! Înseamnă că vom fi în aceeași clasă! îi spuse Nora zâmbind.

Dar nu mai apucă să spună nimic, pentru că mama ei terminase de plătit și se pregăteau să plece.

Mama Sofiei plăti și ea repede hăinuțele cumpărate, se întoarse spre fetița ei și observă cu bucurie că nu mai plânge.

— Mamă, acasă voi putea proba hainele cele noi? întrebă deodată Sofia.

— Desigur, micuța mea! răspunse mama și îi dădu un pupic mare pe creștet, după care porniră în direcția cofetăriei.